

да сподуми Святославъ да отиде на Дунавъ и срѣщу Българе-ты въ 968. година, въ по' напръжни-ты той по-срѣщна голѣмъ мѣчнотѣмъ въ отвѣдъ Диѣстровскѣ-тѣ странѣ, която, зашто-то е една отъ най плодносны-ты страны въ Европѣ, отъ незапамятны врѣмена е всегда была населена, и тоя пѣть не е была праздна, и не е поне пушала безъ заплащѣ такывы госты, какви-то сѣ были Руссаци-ти Святославови, които не само исти-ти жители сѣ могли да позабавить, въ дору и приморскы-ты укрѣплены мѣста.

Вългарско-то Правителство, като изгуби воинственный си духъ, и като отслабнаше отъ вътрешни-ты смутни, нѣма' толкава сила, за да въспре на'тыска на Россійскѣ-тѣ войска, която, най послѣ, въ мѣсяцъ Августъ, 968 год. като прѣмина прѣвъ Дунавъ, зафана въ кѣсо врѣмя, спорядъ Нестора, до 80. градове, а спорядъ Византійци-ты, множество градове и крѣпости, между които были и такыви, които Византійци-ти никогда не могли да привземѣтъ съ приступъ и обсадны машины. Надъ повече-то отъ тыя градове и крѣпости не ся проля твърдѣ много крѣвь; зашто нѣкои ся прѣдадохъ на Россіяне-ты отъ бунтовници-ты.

Нъ по' голѣмъ мѣчнотѣмъ е могла да причина' на завоеватели-ты столица-та на Государство-то. Царь-тъ, като ся стѣсни отъ всякъ странѣ, затворися въ неж съ свои-ты вѣрны любимици. Великий Прѣславъ, освящъ свои-ты градскы стѣны, защищаваше ся още съ една особенѣмъ вътрешнѣмъ твърдинѣ на нѣколко високо мѣсто, въ коуж-то ся е находять Царскый Палатъ. Подвигна ся обсада-та; — Царь-тъ ся защищаваше до послѣднѣмъ сила, нъ градъ-тъ и Палатъ-тъ ся привзя съ приступъ, въ който падна и истый той нещастный Монархъ; нъ какъ, не ся знае, поне слѣдъ тоя приступъ, нигдѣ ся не спонянува за него, и Святославъ прія бразды-ты на правденіе-то на гѣмъ Дрѣжавѣ.

Азъ го причислихъ на ряда на Българскы-ты Царѣ, зашто той ако и не' много врѣмя, нъ дѣйствително управлява' това Государство. Доказательства на това щѣ приведежъ въ негово-то царуваніе.

Конецъ на вторѣ-тѣ чѣсть.